

Un simpozion național și o carte pe măsură

EVOCĂRI: PETRE BRÂNCUȘI

Există o necesitate de a readuce în orizontul amintirilor noastre personalități de seamă, care de-a lungul timpului ne-au stârnit admirația autentică, reală, prin contribuția majoră la formarea profesională a generații întregi de artiști și pedagogi. Acestor oameni minunați, adevărați apostoli ai culturii românești, le suntem datori cu recunoștința și respectul nostru pentru că datorită muncii, talentului și uneori sacrificiului lor suntem ceea ce suntem astăzi. Enumerarea acestor personalități ar necesita un spațiu foarte generos din care însă nu ar putea să lipsească cel evocat în momentele următoare.

Este un prilej de mândrie pentru cultura muzicală și învățământul artistic românesc contemporan să aibă în fruntea sa personalități marcante, de înalt prestigiu cum este și cea a maestrului Petre Brâncuși, al cărui nume s-a impus pe firmamentul artei muzicale românești.

Fiu al Gorjului născut în anul 1928 în satul Brădiceni, comuna Peștișani, descendent al marelui artist român, genialul Constantin Brâncuși, Petre Brâncuși a vădit de timpuriu o neobosită sete de cunoaștere, dublată de un remarcabil talent artistic. Anii copilăriei și adolescenței, locurile și obiceiurile celor în mijlocul cărora a trăit, i-au încrustat în suflet urme adânci, i-au cultivat anumite trăsături de caracter, fiind legat pe tot parcursul vieții de locurile natale despre care adeseori amintea.

Petre Brâncuși a urmat cursurile Conservatorului de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București între anii 1950-1955 avându-i ca profesori, printre alții, pe marii maeștri George Breazu, Victor Iușceanu, Ion Dumitrescu, Nicolae Buicliu, Constantin Bugeanu, Sabin Drăgoi, Tudor Ciortea, Vinicius Grefiens și multe alte nume rămase ca personalități distincte în viața muzicală românească și nu numai.

După terminarea studiilor muzicale la Universitatea Națională de Muzică din București (pe atunci Conservatorul „Ciprian Porumbescu”), Petre Brâncuși s-a avântat cu toată dăruirea în vâltoarea artei sunetelor. A îndeplinit funcții muzical-artistice, reprezentând și conducând instituții de primă importanță ale culturii noastre. Dintre acestea menționăm numai câteva: redactor muzical la revistele *Contemporanul*, *Cultura Poporului și Îndrumătorul cultural* din București; redactor la Editura Didactică și Pedagogică; profesor la catedra de istoria muzicii și rector al Conservatorului „Ciprian Porumbescu”, director la Direcția muzicală a Radiodifuziunii Române; președinte al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România sau director al Operei Române din București.

În aceeași vreme în care maestrul Petre Brâncuși s-a ocupat de destinele acestor importante instituții, au apărut sub semnătura sa și numeroase studii și cercetări pe care, printr-o muncă extraordinară, le-a elaborat și apoi publicat în mai multe cărți și reviste de specialitate. Iată aici, rodul și rostul statornic a ceea ce pretindea Tudor Arghezi unei vieți de om ce trebuie să lase urmașilor săi „un nume scris pe o carte”. A publicat studii, articole, cronici muzicale și recenzii. A susținut conferințe, referate, comunicări științifice, emisiuni radiofonice și de televiziune. A făcut parte din jurii naționale de creație și interpretare. A participat la diverse manifestări artistice, reuniuni și congrese în țară și peste hotare. A promovat cu convingere cercetări de istoriografie muzicală românească, publicând

Cursul de istoria muzicii românești sau laborioasele cercetări „Semnificații actuale ale operei lui George Breazul” (teza de doctorat susținută la Academia de Muzică din Cluj- Napoca), „George Breazul și istoria nescrisă a muzicii românești” sau „Muzica românească și marile ei primeniri”.

Anii au trecut și maestrul a trecut la cele sfinte, dar realizările sale au rămas. După trecerea în eternitate a artistului, pe meleagurile Gorjene, în urmă cu trei ani, s-a inițiat organizarea anuală a unui Simpozion Național „Petre Brâncuși”. Comunicările științifice prezente și alocuțiunile rostite în cadrul primelor ediții ale simpozionului, amintirile celor care l-au cunoscut precum și o serie de lucrări ale omului de cultură, au fost adunate, printr-o lăudabilă inițiativă, în câte o carte.

Astfel, cu ocazia celei de-a treia ediții a Simpozionului, Editura «MĂIASTRA» vine cu o nouă apariție editorială ce oferă posibilitatea tuturor celor care l-au cunoscut îndeaproape pe muzicianul român, dar mai ales aceluia care nu au avut șansa să îl cunoască, să își formeze o imagine mai completă despre personalitatea maestrului Petre Brâncuși.

Volumul de față, intitulat „Simpozionul Național Prof. univ. dr. muzicolog Petre Brâncuși”, este alcătuit din cinci capitole la care ne vom referi pe rând.

Capitolul 1, cu titlul „Simpozionul Național prof. univ. dr. muzicolog Petre Brâncuși și Conservatorul Ciprian Porumbescu”, aduce câteva opinii, evocări ale unor colegi, discipoli sau prieteni, invitați de seamă ai simpozionului și anume: dl. primar al municipiului Târgu-Jiu, Florin Cârțumaru, dl. prof. univ. dr. Gheorghe Oprea, doamna prof. univ. dr. Lavinia Coman, doamna Laurenția Galiș, dl. prof. univ. dr. Grigore Drondoe, dl. prof. și director al Colegiului Național „Spiru Haret” din Târgu-Jiu, Gheorghe Gorun, domnul inginer Titu Pânișoară și, nu în ultimul rând, dl. prof. univ. dr. Cristian Brâncuși.

În capitolul al doilea ne sunt prezentate o serie de amintiri și episoade din

viața lui Petre Brâncuși, evocări ale unora dintre cei care l-au cunoscut și cu care a colaborat. Cităm câteva fragmente dintre acestea în care este creionată personalitatea artistului:

„... Am avut plăcerea să-l cunosc pe omul Petre Brâncuși. La prima impresie părea distant, dar era o impresie falsă. În realitate, abordându-l în orice problemă, te convingea că are o fire plină de omenie, un suflet cald și gata oricând să ajute la nevoie..”

(Prof. univ. Ion Cudalbu)

„ ... .înțelept, binevoitor, dar și autoritar, ne transmitea nouă, studenților, din forța delicată pe care o avea din plin, ... îmi vin acum în minte mai ales ținuta maestrului Petre Brâncuși, mersul ușor plutit, glasul, ochii și zâmbetul, mai ales zâmbetul prietenos, proaspăt..”

(Viorela Filip)

„ ... știa să fie extrem de prevenitor și de săritor în privința oamenilor în care recunoștea valori autentice... Aș spune că prețuirea la justa valoare a meritelor fiecăruia era o trăsătură importantă a personalității sale de conducător și dascăl...”

(Prof. univ. dr. Alexandru Leahu),

am încheiat seria spicuirilor din amintirile contemporanilor.

În cel de-al treilea capitol dedicat Simpozionului, autorii Titu Pânișoară și Ion Șoldea ne oferă posibilitatea să revedem câteva dintre cronicile muzicologului Petre Brâncuși, analize muzicale sau răspunsuri la întrebări, sub titlul „Din presa vremii (3 iulie, 1959-1960)”.

Desigur, spațiul nu ne permite să redăm acum cercetările și cronicile amintite, dar invităm pe toți cei interesați la parcurgerea și reanalizarea acestor valoroase, pertinente și deosebit de prețioase lucrări.

În penultima secțiune, regăsim înregistrările unui ciclu de emisiuni

radiofonice realizate de maestrul Petre Brâncuși și dedicate muzicii românești în perioada 18 octombrie - 27 decembrie 1972.

Imagini din timpul manifestărilor acestui eveniment pot fi găsite la finalul aceleiași publicații.

Trebuie să spunem că inițiativa organizării Simpozionului, precum și a publicației apărută în urma evenimentului, s-a datorat domnului Titu Pânișoară, fost primar al orașului Târgu-Jiu și unul dintre apropiații maestrului Petre Brâncuși. Redactarea cărții a fost făcută de domnul Ion Șoldea, reputat ziarist al cotidianului „Gorjanul” din localitate.

Nădăjduim că aceste inițiative de readucere în memorie a marilor personalități culturale românești să fie cât mai numeroase pentru că, iată, avem în spatele nostru o inestimabilă bază culturală ce poate și trebuie să constituie un model de urmat al tinerei generații.

Asist. univ. dr. Anamaria Iliuț Călin

Mai, 2006